

prima instanță: A. Spoială
instanța de apel: D. Manole, N. Traciuc, E. Fistican

Î N C H E I E R E

23 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Ion Corolevschi, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Botea Trifan,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Botea Trifan împotriva Primăriei comunei Bubuieci cu privire la contestarea actelor administrative și recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra terenului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, prin care apelul declarat de către Botea Trifan a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocanu, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La data de 31 mai 2013, reclamantul Botea Trifan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei comunei Bubuieci, privind contestarea actelor administrative și recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra terenului.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, începând cu anul 1983, s-a folosit de lotul de teren din comuna Bubuieci, str. Alecu Russo 1b, lot ce este situat vis-a-vis de imobilul din comuna Bubuieci, str. Mihai Eminescu nr. 18, în care locuiește împreună cu familia începând cu 1970.

Invocă reclamantul că, lotul de teren nominalizat se află în posesiunea sa și este folosit până în prezent ca grădină, în care acesta creștea culturi agricole pentru necesități proprii.

A mai invocat reclamantul că, în perioada anilor 1992-2013, asupra lotului de teren enunțat a achitat impozitul funciar, exercitînd cu bună-credință o posesiune utilă pe parcursul a mai mult de 15 ani. Astfel, se prezumă acel fapt că, timp de 15 ani a posedat sub nume de proprietar un bun imobil. Prin urmare, consideră că, poate dobîndi dreptul de proprietate asupra acestui imobil.

Consideră reclamantul că, decizia Consiliului comunal Bubuieci nr. 3.15 din 28.02.2013 este una ilegală, neavînd o origine în registrul funciar de evidență al Direcției de arhivă Chișinău și creează obstacole în sensul constatării faptului

uzucapiunii și recunoașterii dreptului de proprietate prin uzucapiune pe numele acestuia.

Susține reclamantul că, la solicitările sale actele administrative și anume - decizia Consiliului comunei Bubuieci nr. 8 din 16 decembrie 2003, dispoziția Primăriei nr. 67 din 10 mai 2004, precum și deciziile cu privire la repartizarea terenurilor de pe masivul înmărginit cu str. Alecu Ruso, Mihai Eminescu, Independenței, Miron Costin, Primăria comunei Bubuieci nu i-au le-a prezentat, invocând drept temei că, nu le deține și că au fost transmise la păstrare către Serviciul municipal de Arhivă.

Menționează că, anume în temeiul acestor acte lotul aflat în litigiu ar fi fost trecut în mod fraudulos în proprietatea privată a Administrației publice locale Bubuieci. În scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la data de 26 aprilie 2013, i-a remis Primăriei comunei Bubuieci o cerere prealabilă, solicitând anularea deciziei nr. 3.15 din 28.02.2013, însă nu a primit răspuns.

Solicită reclamantul Botea Trifan anularea deciziei Consiliului comunei Bubuieci nr. 3.15 din 28.02.2013, deciziei Consiliului comunei Bubuieci nr. 8 din 16 decembrie 2003, dispoziției Primăriei comunei Bubuieci nr. 67 din 10 mai 2004, obligarea Primăriei com. Bubuieci să prezinte actele administrative contestate, precum și recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiune asupra lotului de teren din com. Bubuieci, str. Alecu Ruso lb pe numele reclamantului.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, acțiunea înaintată de către Botea Trifan a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La data de 24 decembrie 2013, Botea Trifan a contestat cu apel hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, apelul declarat de către Botea Trifan a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocanu, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013.

La 04 martie 2015, Botea Trifan a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 și hotărârii Judecătoriei Ciocanu, mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanțele inferioare la adoptarea hotărârilor contestate au încălcat prevederile art. 130 și 239 CPC. Mai indică recurentul că instanțele de judecată nu au luat în considerație faptul că sunt neconcordante între răspunsurile date pînă la adresarea cu cerere de chemare în judecată și cele date ulterior de către instituțiile nominalizate în cadrul examinării pricinii.

Menționează recurentul că în actele Administrației publice locale sunt falsuri care nici nu au putut fi găsite și nici prezentate la solicitarea recurentului, prin urmare instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele cauzei precum și nu au luat în considerație probele prezentate, dat fiind faptul că recurentul a deținut în posesie și folosință terenul, precum și impozitul a fost achitat.

La 22 aprilie 2015, reprezentatul lui Cojocaru Vitalie, avocat Comanaci Inga a depus referință asupra recursului declarat de Botea Trifan, prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

Examinînd cererea de recurs declarată de Botea Trifan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că argumentele invocate în cererea de recurs sunt

irelevante și declarative, motiv pentru care acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror, atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Botea Trifan, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, 433 lit. a), art. 434 alin. (1) și art. 440 CPC completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de către Botea Trifan, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima

Ion Corolevschi

Ion Druță